

рече: слѣпецки пѣсни за Иліона (Троїж). Обаче испослѣ прилагателно ими омиросъ, което ще рече слѣпъ слѣпецъ, зели за собственно, та по това ся сторило на нѣкои-си, че тыд пѣсни сѫ съчинены отъ единъ человѣкъ, на кого-то имя-то е было омиросъ. Тогава зели да ся пытать, кой е и какъвъ е былъ творецъ-ть на тия пѣсни Гомеръ, и въ кое мѣсто, въ, кой градъ и кога ся е родилъ и живѣлъ той. и до 50 Грѣцки градове ся повдигнijли да ся прѣпирать, кой да си покаже, че е отечество на Гомера, а седемъ отъ тѣхъ повече отъ другы-ты сѫ искали да ся прославятъ, че сѫ извадили на свѣтъ такъвъ знаменитъ человѣкъ; тин еж: Кыме, Смирна, Хносъ, Колофонъ, Пилюсть, Аргосъ, и Атина. Съ тжѣ прѣпирнij тин друго не сѫ могли да покажутъ освѣнь, че въ сякой градъ може да е съчинено по нѣчто отъ тия пѣсни, та Иліада-та е твореніе отъ всичкий народъ, а не отъ единъ человѣкъ. Наречено е това твореніе слѣпецки пѣсни (Иліадосъ ту омиру рапсодіе); зачтото както е обыкновено наскѣдѣ. слѣпци-ти повече пѣжть такыва пѣсни. Тин като сѫ лишени отъ чувствъ зрѣніе, съ което человѣкъ най-много ся разноси насамъ вататъкъ, за възмѣздіе за тон недостатъкъ, добывать весма острѣ память, та лесно удръжять въ неїж такывы пѣсни. У